

γάλη ἡθοιοὺς κατώρθωσε νὰ σβύσῃ, ἂν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκφρασθῶ οὕτως, τοὺς χαρακτηρὰς τοῦ προσώπου, τὸ ὁποῖον ὑπεκρίνετο, χωρὶς ν' ἀφαιρέσῃ ὅμως ἐξ αὐτοῦ οὐδέν, οὔτε ἐκ τοῦ ὅλου οὔτε ἐκ τῶν μερῶν αὐτοῦ.

Ἀκολούθως συνειργάσθη μετὰ τῆς περιφήμου Ραχίλ, μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτῆς μετὰ τῆς κυρίας Ριστόρη, ἣν ἔπεισα μάλιστα ν' ἀπαγγεῖλῃ καὶ γαλλικοὺς στίχους ἐγὼ πρῶτος ἐπιμείνας καὶ διδάξας αὐτὴν τὴν γαλλικὴν προφορὰν ἀπταιστον.

Ὡς βλέπετε, ἀπὸ μαθητοῦ μετεβλήθη ἐν διδασκαλῶν καὶ τοῦτο ὑπῆρξεν ἡ καρποφοροτέρα δι' ἐμὲ διδασκαλία, ἀφοῦ διδάσκων τις μάλιστα μανθάνει. Ἐκτοτε δ' ἐπέσθην, ὅτι ὁ δραματικὸς συγγραφεὺς γίνεται καὶ διδάσκαλος τῆς ἀπαγγελτικῆς. Οἱ ἐρμηνευταὶ τῶν δραματικῶν ἡμῶν ἔργων εἶνε ἐνίοτε πρωτόπειροι ὑποκριταί, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ κάλλος μόνον μορφῆς καὶ λαρυγγιστικὰ πλεονεκτήματα ἔχουσι καὶ ὅμως πολλάκις ἡμεῖς οἱ δραματικοὶ προσερχόμεθα ἐνώπιον αὐτῶν, ὅπως ὑποβάλλωμεν εἰς τὴν γνώμην καὶ ἀρέσκειάν των τὰ ἡμέτερα ἔργα, ἀπαγγέλλοντες μάλιστα αὐτά. Πρᾶγμα σπουδαιότερον καὶ δυσκολώτερον παρ' ὅσον φαίνεται· πρόκειται νὰ ἐμπνεύσῃ τις εἰς τὸν τυχόντα ὅτι ὁ ἴδιος αἰσθάνεται ἡ ἡσθάνετο γράφων, διότι ἡ τύχη τῶν πόνων ἡμῶν κεῖται εἰς τὰς χεῖράς των, εἰς τὴν φωνήν των μᾶλλον. Τότε πείθεται τις ὅτι ἡ ἀνάγνωσις εἶνε πολλῶς δυσκολώτερα τῆς ὑποκρίσεως, διότι ὁ μὲν ἡθοιοὺς ἐν μόνον μέρος τοῦ

δράματος διδάσκει, ὁ δὲ ἀναγνώστης ὅλα. Ὁ ὑποκριτὴς εἶνε μονωδὸς παίζων ἐν ὀρχήστρᾳ, ἣν ὅλην ἀντιπροσωπεύει ὁ ἀναγνώστης, ἱναγκασμένος νὰ μιμηθῇ πάσας τὰς ἡλικίας ἀμφοτέρων τῶν φύλων καὶ πάντα τὰ σχετικὰ αἰσθημάτων νὰ ἐκφράσῃ. Εὐκόλως ἐννοεῖτε τὴν δυσκολίαν τοῦ πράγματος, ὅταν δὲ Σᾶς βεβαιώσω ὅτι ἐπὶ τεσσαράκοντα ὅλα ἔτη ἀδιακόπως συνειργάζομην μετὰ τῶν διασημοτέρων ὑποκριτῶν τῆς πατρίδος μου, θὰ μ' ἐπιτρέψῃτε βεβαίως νὰ ὀνομάζωμαι μαθητὴς τοῦ θεάτρου.

Ἐν τῷ μεταξύ ἐπῆλθε καὶ ἡ ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου παρουσία μου. Ὅτε δὲ κατὰ πρώτην φορὰν εὗρέθη ἄπέναντι τοιούτου, πράγματι τότε μόνον κατενόησα τοὺς ἐπιβαλλομένους κανόνας ἐν πάσῃ περιστάσει. Καὶ οὕτω ἔλθω ἐν ἡμέρᾳ μου. Δὲν λέγω ὅτι κατέστη διδάσκαλος τῆς εἰσηγουμένης τέχνης· ἀλλ' ἐπειδὴ ὅπως δὴ ποτε πλείστοις μὲν διδασκάλους αὐτῆς ἐγνώρισα, πάσας δὲ διήλθον τὰς τάξεις τῆς βαθμιαίας εἰς αὐτὴν μυήσεως, ὑπεβλήθη δὲ καὶ εἰς τὰς νεομισμένους ἐξετάσεις, ἐπῆλθέ μοι τέλος ἡ ἰδέα νὰ συντάξω τὴν ἐναίσιμον διατριβήν μου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπὶ μακρὸν χρόνον συλλεχθεισῶν τούτων παρατηρήσεων, οὐχὶ ἐν εἵδει διδαγμάτων, ἀλλ' οὕτω πως ἐκτεθειμένων, ὥστε νὰ παρέχωσιν ὅλα τὰ στοιχεῖα σοβαρᾶς συζητήσεως. Οὕτω δὲ κατηρτισμένον τὸ σχέδιόν μου, ἠθέλησα νὰ τὸ ὑποβάλω εἰς τὴν γνώμην σπουδαίου φίλου μου.

ΟΛΙΓΑ ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ.

(μετὰ εἰκόνων).

(τέλος).

Τὰ τηλεφωνικὰ πλέγματα τῶν μεγαλοπόλεων εἶνε ἀπλούστατα διατεταγμένα, πιστεύομεν δ' ὅτι οἱ Ἀναγνώσται τῆς „Κλειῶς“ ἐντελῶς θὰ ἐννοήσωσι τὸν μηχανισμόν των διὰ τῶν κατωτέρω ἐξηγήσεων καὶ τῶν παρατιθεμένων δύο εἰκόνων. Μεγάλαι σιδηραὶ ῥάβδοι, ἐπὶ τῶν στεγῶν τῶν οἰκοδομῶν ἐμπεπηγμέναι, φέρουσι τὰ διάφορα τηλεφωνικὰ σύρματα, ἐκ τούτων δὲ ἐν καὶ μόνον συνδέει τὴν οἰκίαν, περὶ ἧς προηγουμένως εἵπομεν, μετὰ τῆς πόλεως, καὶ διὰ τοῦτο αἰνιγματώδεις ἴσως θὰ φανῇ εἰς τοὺς μὴ μεμνημένους εἰς τὰ μυστήρια τῆς νεωτάτης ταύτης ἐφευρέσεως, πῶς εἶνε δυνατόν ἄρᾳ γε τῇ βοηθείᾳ τούτου καὶ μόνου τοῦ σύρματος νὰ συνομιλῇ τις μετὰ διαφόρων καὶ ἀπ' ἀλλήλων ἀπομακρυσμένων προσώπων. Εἰς ἐξήγησιν λοιπὸν τοῦ φαινομένου τούτου δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι τὰ ἑξῆς:

Ἄπαντα τὰ σύρματα τηλεφωνικοῦ τινος δικτύου μιᾶς τινος πόλεως, οἷον τῆς Λειψίας, ὁδηγοῦσι πρὸς τινὰ κεντρικὸν σταθμόν, ἐνθα τελευτῶσιν εἰς ἓνα ὑψηλὸν πύργον. Παρομοιάζοντες τὰ τηλεφωνικὰ ταῦτα σύρματα μετὰ τοῦ νευρικοῦ συστήματος τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, δυνάμεθα τὸν κεντρικὸν τοῦτον σταθμόν νὰ θεωρήσωμεν καὶ ὀνομάσωμεν ἐγκέφαλον, ὡς ἀποδεχόμενον ὅλας τὰς ἐξωτερικὰς ἐντυπώσεις καὶ πάλιν πέμποντα αὐτὰς πρὸς τὰ ἐκτός. Ἡ πρώτη τῶν δύο ὀπισθεν εἰκόνων δεικνύει πῶς συνέρχονται τὰ διάφορα καὶ πολυπληθῆ σύρματα ἐπὶ τοῦ πύργου, εἰς ὃν περατοῦνται, ἐν ᾧ ἡ δευτέρα ἡμῶν εἰκὼν παρέχει τὴν ἐσωτερικὴν ὄψιν τοῦ κεντρικοῦ τηλεφωνικοῦ γραφείου τῆς Λειψίας.

Πρὸς ἕκαστον τῶν συνδρομητῶν ἄγει ἐν σύρμα καὶ τοῦτο περατοῦται εἰς τὸ κεντρικὸν γραφεῖον. Ἐὰν λοιπὸν

συνδρομητὴς τις θελήσῃ νὰ ὁμιλήσῃ μετ' ἄλλου τινός, δὲν ἔχει ἄλλο τι νὰ πράξῃ παρὰ νὰ πιέσῃ τὸ ἤλεκτρικὸν κομβίον τῆς συσκευῆς, ἣν ἔχει παρ' ἑαυτῷ. Τὴν αὐτὴν στιγμήν ἐπὶ τοῦ λεγομένου πίνακος ἐν τῷ κεντρικῷ γραφείῳ κατὰ πίπτει μικρά τις μεταλλίνη πλᾶξ καὶ φαίνεται ὁ ἀριθμὸς τοῦ τηλεφώνου, οὗ ὁ ἰδιοκτήτης ἐπιθυμεῖ νὰ ὁμιλήσῃ. Ὁ ὑπάλληλος θέτει τὸ τηλέφωνον εἰς τὸ οὖς του, συνδέει τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ μὲ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὁρατοῦ γενομένου ἀριθμοῦ καὶ ἐρωτᾷ τὸν κάτοχον αὐτοῦ μετὰ τίνος ἀριθμοῦ θέλει νὰ συνομιλήσῃ, διότι ἕκαστος συνδρομητὴς ἔχει ἴδιον ἀριθμόν, σημειωμένον ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν συνδρομητῶν, εἰς οὓς πάντοτε δίδοται τοιοῦτος ἅμα τῇ ἐκδόσει του.

Μαθὼν ὁ ὑπάλληλος τὸν ἀριθμόν, ἀμέσως συνδέει ἀμφοτέρων τῶν ἀριθμῶν τὰς διευθύνσεις, δίδει τὸ σύνθημα εἰς τὸ ἀκροατὴν διὰ τινος κωδωνίσκου, ὅτι ὁ μεθ' οὗ θέλει νὰ ὁμιλήσῃ εἶνε παρών, δηλαδὴ εἰδοποιήθη, καὶ οὕτω ἀρχίζουσιν ἀμφότεροι οἱ συνδρομηταὶ νὰ συνδιαλέγονται κατ' εὐθείαν γραμμὴν, ἣτις συνίσταται ἐκ δύο τμημάτων, συνδεομένων πρὸς ἀλλήλα ἐν τῷ κεντρικῷ σταθμῷ. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ σταθμὸς οὗτος λέγεται κεντρικὸν ἐνωτικὸν γραφεῖον. Ἐκεῖ βλέπει τις τοὺς ὑπαλλήλους ἀδιακόπως ἐργαζομένους καὶ ἐν διηγεσὶ ἀσχολίᾳ εὐρισκομένους. Πρὸ αὐτῶν εὐρίσκονται οἱ πίνακες, οἵτινες εἰς τὰ ἄνω μὲν φέρουσι τοὺς ἀριθμούς, κεκαλυμμένους ἤδη διὰ μικρῶν μεταλλίνων πλακῶν, κάτωθεν δὲ ἔχουσι τὰ ἐνωτικὰ τέρματα, χρησιμεύοντα πρὸς σύνδεσιν τῶν διαφόρων τηλεφωνικῶν ὁδῶν. Ὁ ἐν τῷ μέσῳ ἱστάμενός ὑπάλληλος φαίνεται ἤδη ἐτοιμαζόμενος νὰ συνδέσῃ τὰς δύο διευθύνσεις, ὧν τοὺς ἀριθμούς μανθάνει ἤδη

διὰ τοῦ τηλεφώνου, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς χειρός, ὡς φαίνεται, προσπαθεῖ νὰ τοποθετήσῃ καὶ προσαρμόσῃ καταλλήλως τὸ ἐνωτικὸν τέρμα εἰς τὴν οἰκίαν τηλεφωνικὴν διεύθυνσιν.

Διὰ τῆς ὄντως μεγαλοφυοῦς καὶ ἐπίσης ἐξ Ἀμερικῆς καταγομένης εφευρέσεως, καθ' ἣν ἀπεδείχθη πλέον τίς ὁ καταλληλότερος καὶ ἐπιτηδειότερος τρόπος τῆς παρεμβολῆς τοῦ ἐνωτικοῦ γραφείου εἰς τὸ ὅλον σύμπλεγμα, ἐγένετο δυνατὴ ἡ τηλεφωνικὴ συγκοινωνία, ὑπαρχόντων τόσων συμφμάτων ὅσων καὶ συνδρομητῶν, οὕτω δὲ κατέστη τὸ τηλεφώνον ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσι τοιοῦτον συγκοινωνίας μέσον,

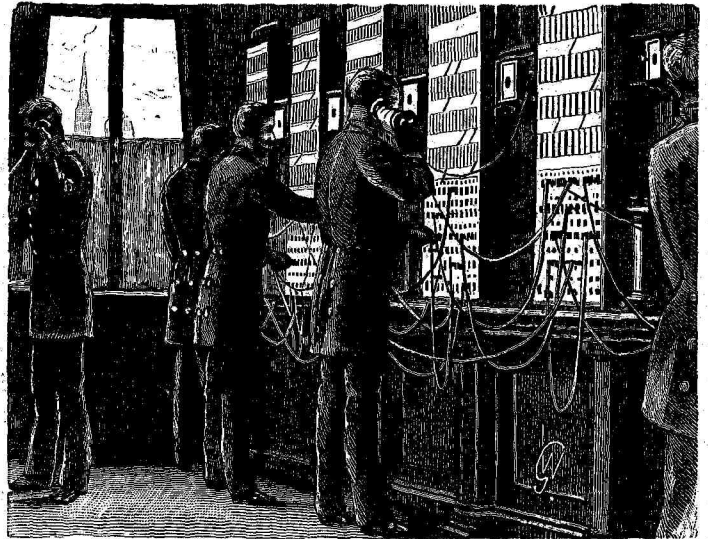
ὥστε οὐχὶ μόνον χάριν τῶν ἐμπορικῶν ἐργασιῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ἰδιωτικὰς καὶ οἰκιακὰς ἀκόμη ὑποθέσεις καθ' ἑκάστην νὰ αὐξάνηται ἡ πρὸς αὐτὸ ἀγάπη καὶ εὐνοία τοῦ δημοσίου.

Ἐχομεν ἀφήσει τὴν ἡμετέραν συναναστροφὴν, ὅπως ποιήσωμεν μικράν τινα ἐκδρομὴν εἰς τὸν κεντρικὸν ἐνωτικὸν σταθμὸν, ἥδη δὲ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἡμῶν ἐπανευρίσκομεν αὐτὴν εὐθύμως συνδιαλεγομένην καὶ διασκεδάζουσαν.

Ὁ οἰκοδεσπότης ἐν τῷ μεταξύ ἐπανήλθεν ἐκ τοῦ καταστήματός του, ὁμοίως ἐφθασαν καὶ τὰ διάφορα παραγεγνημένα ἐδώδιμα καὶ ποτά, ὥστε ἡ μάγειρος ἀσχολεῖται ἤδη μετὰ πάσης σπουδῆς εἰς τὴν παρασκευὴν τοῦ δείπνου.

Ἡ συναναστροφὴ δεικνύει τὸν αὐτὸν χαρακτῆρα, ὃν καὶ ἄλλαι τοιοῦτου εἶδους διασκεδάσεις. Συνομιλοῦσι περὶ

πλείστων ὅσων πραγμάτων, συζητοῦσι περὶ τοῦ τίνι τρόπῳ δύναται εὐαρεστώτερος νὰ καταστή ὁ παροδικὸς αὐτὸς βίος. Ἡ οἰκοδεσποῖνα ἀρχίζει ἤδη νὰ ἐλπίζει, ὅτι ὁ σύζυγός της θὰ παραιτηθῇ τοῦ ταξιδίου, διότι συμβουλευθεῖσα τὸ ὥρολόγιόν της, βλέπει ἐγγίζουσαν τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεως τῆς σιδηροδρομικῆς ἀμαξοστοιχίας, μεθ' ἧς ἐσκόπει ν' ἀναχωρήσῃ. — «Θὰ μείνης καὶ σήμερον;» ἐρωτᾷ θριαμβευτικῶς ἐπιδεικνύουσα αὐτῷ τὸ ὥρολόγιόν της. — «Καλὰ ἔχαμες καὶ μ' ἐνθύμισες», ἀπαντᾷ ὁ σύζυγος· ἀπεφασίσα ν' ἀνα-

χωρήσῃ μετὰ τὴν νυκτερινὴν ἀμαξοστοιχίαν. Καὶ ταῦτα λέγων τρέχει εἰς τὸ τηλεφώνον, συνεννοεῖται μετὰ τοῦ γραφείου τῶν ἀμαξῶν τοῦ ὕπνου, καὶ παραγγέλλει μίαν θέσιν ἐν τοιαύτῃ τινὶ ἀμάξῃ διὰ τὴν νύκτα, λαμβάνει μετ' ὀλίγον καταφατικὴν ἀπόκρισιν διὰ τοῦ πνεύματος, ὅπερ ἐν μορφῇ τηλεφώνου τὴν ἐρώτησιν καὶ τὴν ἀπόκρισιν τῷ διαβιβάζει μετὰ τόσης ταχύτητος, ὡς ἂν μὴ ἦσαν πλέον φυσικὰ φαινόμενα ἐν συνεργείᾳ, ἀλλὰ πράγματι διαβολικὰ πνεύματα μετὰ τεσσάρων διαστάσεων.

Ἡ νεαρὰ γυνὴ εὐρίσκει τώρα, ὅτι τὸ τηλεφώνον καὶ μεθ' ὅλα του τὰ πολλὰ προτερήματα, ἔχει ἐν τούτοις καὶ τὰ σκοτεινὰ του μέρη, διότι ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν αὐτό, ἡ προσωρινὴ χρεία της ἤθελεν ἀναβληθῇ τοῦλάχιστον ἀκόμη μίαν ἡμέραν.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΦΡΟΝΙΜΟΥ ΜΗΤΡΟΣ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

«— Νὰ σὲ πῶ, γυναῖκά μου, καλὰ θὰ κάμωμεν, ἂν περιορίσωμεν ὀλίγον τὰ ἐξοδά μας.» Πόσοι ἄρ' γε οἰκογενεάρχαι κατὰ τὸ διάστημα τῶν τελευταίων ἐτῶν εἶπον τὴν φράσιν ταύτην εἰς τὰς συζύγους των κατὰ διφόρους τρόπους καὶ μετὰ ποικίλους τόνους τῆς φωνῆς των! «Ὅλοι θέλουσι νὰ „περιορίσουν“ τὰ ἐξοδά των, ὅλος ὁ κόσμος ἐπὶ τέλους ἡσθάνθη αἰφνης τὴν ἀνάγκην νὰ „οικονομήσῃ“.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς παρίστα τὴν ἀνάγκην ταύτην τῷ κυριάρχῃ του, ὁ διευθυντὴς τῶν κτημάτων τῷ βαθυπλοῦτῃ κυρίῳ του, ἀριστοκρατικαὶ οἰκογένειαι πωλοῦσι τὰς

θελκτικὰς ἐξοχικὰς αὐτῶν ἐπαύλεις χάριν οἰκονομίας, πρὸς τὸν αὐτὸν δὲ σκοπὸν ἄγγλοι λόρδοι „ἀποδημοῦσιν“ εἰς ἡπειρωτικὰς χώρας, καὶ ἐδῶ μὲν βλέπεις τοῦτον ἀπολύοντα τὸν δεύτερον ὑπηρέτην του, ἐκεῖ δὲ τὸν ἄλλον ἀποπέμποντα τὴν μόνην καὶ περὶ ὅλων φροντίζουσαν ὑπηρέτριάν του· ὁ ὑπουργὸς τὸν μῆνα τοῦτον θὰ δώσῃ δύο μόνον ἐσπερίδας ἀντὶ τῶν νενομισμένων καὶ ἄλλοτε διδομένων πέντε μεγάλων ἐσπερινῶν διασκεδάσεων, ἡ δὲ σύζυγος τοῦ ἀστοῦ ἀρχίζει χάριν οἰκονομικῶν λόγων νὰ περικόπτῃ τὴν τροφὴν τῶν τέκνων τῆς, — ἀπαντᾷ ἐπὶ τέλους πλούσιοι καὶ πένητες, μικροὶ καὶ μεγάλοι προσπαθοῦσι νὰ οἰκονομήσωσι, οὕτω δὲ, ἐὰν τὸ